

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Küchlerové Ph.D., ve věci

žalobce: **M. Š.**
Advokátní kanceláře Emil Flegel s. r. o.
se sídlem K chaloupkám 2, Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava

za účasti: **1. CETIN a. s.**
se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9 - Libeň
2. Město Ledec nad Sázavou
se sídlem Husovo náměstí 7, Ledec nad Sázavou
3. Cplast s. r. o.
se sídlem Zakouřilova 1279/126, Praha – Chodov
zastoupena JUDr. Věrou Škvorovou, Ph.D., advokátkou
se sídlem Francouzská 4, Praha 2
4. F. D.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. prosince 2021, č. j. KUJI 111448/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. prosince 2021, č. j. KUJI 111448/2021, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11. 228,- Kč k rukám zástupce žalobce, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto usnesení (konkrétně výrokem III. vztahujícím se k odvolání žalobce) žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Ledec nad Sázavou (dále také jen „Stavební úřad“) ze dne 10. 5. 2021, č. j. MLNS/2181/2020/OVZP-OdVUP-9, a toto rozhodnutí potvrdil. Stavební úřad jím ve společném územním a stavebním řízení podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební zákon“), vydal společné povolení na stavbu: „Skladovací hala – 1 etapa“ na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XD a XE v k. ú. X“ (dále také jen „Stavba“ nebo „Stavba haly“), jejímž stavebníkem je společnost Cplast, s. r. o., se sídlem Zakouřilova 1279/126, Praha – Chodov (dále také jen „Stavebník“).
2. Krajský soud k tomu dodává, že všechny nemovitosti označené v tomto rozsudku se nacházejí v katastrálním území X, nebude tedy již tento údaj z důvodu úspornosti u označení jednotlivých nemovitostí uvádět.

II. Obsah žaloby

3. V **prvém žalobním bodu** brojil žalobce proti podkladovému závaznému stanovisku podle § 96b stavebního zákona Městského úřadu Světlá nad Sázavou ze dne 12. 8. 2019 č. j. MSNS/11892/2019/OSÚaÚP (dále také jen „Závazné stanovisko“), ve spojení se závazným stanoviskem Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 27. 8. 2021 č. j. KUJI 65523/2021 OUP 304/2021 Sch-2 (dále také jen „Přezkumné závazné stanovisko“). Namítal jejich nepřezkoumatelnost a nezákonnost.
4. V souvislosti s tím předeslal, že Závazné stanovisko bylo vydáváno na základě projektové dokumentace z 18. 6. 2019 připojené k žádosti o společné povolení, ale Stavba byla umístěna podle jiného koordinačního výkresu z ledna 2021, přičemž prvoinstanční správní orgán tento výkres ověřil. Tím dle žalobce došlo k porušení § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, potažmo § 96b téhož zákona.
5. Dle žalobce je Stavba haly umístěna v rozporu s Územním plánem sídelního útvaru Ledec nad Sázavou, který ve funkční ploše „území čistého bydlení“, ve které je Stavba haly umisťována, umístění takové stavby neumožňuje. Městskému úřadu Světlá nad Sázavou dle obsahu Závazného stanoviska stačilo k vyjádření souhlasu s umístěním Stavby, že Stavebník vybuduje 6 m vysokou stěnu asi jen 1 metr od hranice s pozemkem žalobce, která má být „ozeleněna“, což ale není blíže specifikováno a je to dle žalobce nereálné. Umístění Stavby haly o rozměrech 15 x 30 m a výšce 8, 8 m a vysoké železobetonové stěny o výšce 6 m není v souladu s očekávaným charakterem obytného území dle územního plánu. Stavba haly lokalitu nevhodně hmotově doplní a naruší její

výškové poměry. Proto je dle žalobce umístění Stavby do stabilizovaného obytného území nepřipustné.

6. Závazné stanovisko považoval za bezobsažné, z toho důvodu za nepřezkoumatelné pro rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se žalované rozhodnutí a Přezkumné závazné stanovisko ohledně závěru o nenarušení funkce bydlení a stávajících poměrů nad mez stanovenou příslušnými předpisy a normami opírají o závazné stanovisko Krajské hygienické stanice, tak to dle žalobce není správné, protože hodnocení záměru z hlediska ochrany veřejného zdraví nemá nic společného s hodnocením „přípustné míry“ poměrů pohody bydlení.
7. Přezkumné závazné stanovisko považoval za vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné, neobsahující žádnou srozumitelnou úvahu ve věcech územního plánování, proč správní orgán s umístěním Stavby souhlasil. Reakce na odvolací námitky žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí se omezila na obecná konstatování.
8. Dle žalobce výstavbu Stavby haly, příjezdové komunikace u hranice pozemku a zdi o výšce 6 m na hranici pozemku v území, které je primárně určeno pro bytovou zástavbu, nelze v žádném případě považovat za zatížení, které by nevybočovalo v podstatné míře od obecně požadovaných standardů na bydlení v dané lokalitě či snad bylo přiměřené poměrům. Jedná se o nepřipustné, kvalifikované zhoršení poměrů v místě.
9. **Ve druhém žalobním bodu** namítal žalobce nesrozumitelnost a nevykonatelnost výroku o umístění Stavby vzhledem k jeho pozemku p. č. XF. Prvoinstanční správní rozhodnutí dle něho v rozporu s 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. neobsahuje seznatelné umístění Stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemků a sousedních staveb. Nelze tak přezkoumat vlivy a dopady umístění Stavby haly na jeho vlastnické právo. Součástí prvoinstančního rozhodnutí je blíže ničím nespecifikovaný „situační výkres s umístěním záměru“, aniž by byl specifikován jeho autor, stupeň a datum vyhotovení.
10. **Ve třetím žalobním bodu** namítal žalobce nesrozumitelnost a nevykonatelnost výroku o výšce Stavby vzhledem k jeho pozemku p. č. XF. Není dle něho jasné, jaká je výchozí výšková hladina „podlahy v 1. NP“, tato úroveň není stanovena v BpV – výškovém systému používaném v normách ČSN. Není vůbec jasné umístění bodu +/-0. Maximální výška Stavby je tak stanovena v rozporu s § 9 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. Maximální výška Stavby uváděná ve výroku prvoinstančního rozhodnutí – „max. výška stavby do hřebene 8, 8 m od úrovně podlahy v 1. NP“ – nekoresponduje s údaji uváděnými v projektové dokumentaci, kde se hovoří o výšce objektu pouze 8,2 m. Stavební úřad tak dle žalobce umístil Stavbu v rozporu se žádostí Stavebníka a projektovou dokumentací, čímž porušil § 2 odst. 2 správního řádu. Neregulovaná výška Stavby se může zásadně dotknout jeho vlastnických práv k sousednímu pozemku.
11. **Čtvrtý žalobní bod** směřoval k údajnému porušení § 94o odst. 1 a 2 stavebního zákona. Obdobně jako již v první žalobní námitce upozornil žalobce na to, že textová část projektové dokumentace je datována 18. 6. 2019, naopak grafická část, např. koordinační situace, nese datum říjen 2019 nebo leden 2021. Dotčené orgány ani Stavební úřad tak nemohly podle citovaného ustanovení ověřit, zda je stavební záměr v souladu s požadavky stavebního zákona, jeho prováděcích předpisů, zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky. Stavební úřad ani žalovaný neověřili, zda je projektová

dokumentace úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.

12. **Pátý žalobní bod** obsahoval námitku ohledně porušení § 15 odst. 1 stavebního zákona. Žalobce uvedl, že dle souhrnné technické zprávy bude Stavba napojena na stávající místní komunikaci v ulici Julia Fučíka. Ta se nachází na hranici s pozemkem žalobce p. č. XG a nejedná se o stávající sjezd, ale o sjezd nově budovaný. Napadená rozhodnutí tak povolila stavbu komunikace, přestože k tomu nebyl obecný stavební úřad dle citovaného ustanovení stavebního zákona příslušný. Část výroku o povolení stavby komunikace je tak dle žalobce nicotná. Dle něho chybí rozhodnutí o napojení podle zákona o pozemních komunikacích.
13. **V šestém žalobním bodu** brojil žalobce proti doručování veřejnou vyhláškou. Podle něho doručoval Stavební úřad Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v tomto řízení v rozporu s § 94m odst. 2 stavebního zákona, pokud posoudil dané řízení jako řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 správního řádu. Dle žalobce nelze za účastníky dle § 94k stavebního zákona považovat správce sítí nebo dotčené orgány. Pak s ohledem na výčet sousedících pozemků nelze dospět k jinému závěru, než že počet účastníků nepřesáhl číslo 30. Odůvodnění rozhodnutí Stavebního úřadu o doručování veřejnou vyhláškou tak považoval za nepřezkoumatelné. Tento postup Stavebního úřadu mu znemožnil uplatnit v prvoinstančním řízení námitky a negativně tak zasáhl do jeho procesních práv.
14. **Sedmý žalobní bod** se týkal porušení § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce uvedl, že v odvolání nesouhlasil se závěrem Stavebního úřadu, že stavební záměr nevyvolá žádné negativní vlivy; ten považoval za nedostatečně odůvodněný. Přitom je evidentní, že v souvislosti s výstavbou Stavby haly dojde k nárůstu dopravy a s tím souvisejícího hluku. Žalovaný se ale s touto odvolací námitkou vypořádal stroze tak, že ji nemůže posoudit, protože nebyla žalobcem v prvoinstančním řízení uplatněna. Dle žalobce se přitom jedná o námitku směřující do zákonnosti prvoinstančního rozhodnutí, proto se jí měl žalovaný v odvolacím rozhodnutí zabývat. Pokud tak neučinil, je to další důvod jeho nepřezkoumatelnosti.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný uvedl, že Závazné stanovisko bylo v rámci odvolacího řízení posouzeno nadřízeným orgánem, který je potvrdil. Všichni účastníci řízení byli s tímto novým podkladem seznámeni, nebyla proti němu vznesena žádná námitka. Neshledal důvod pochybovat a přezkoumatelnosti a zákonnosti závazných stanovisek orgánů územního plánování obou stupňů.
16. Ohledně doplnění projektové dokumentace, odkázal na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2021, č. j. 6 As 206/2021-47.
17. Pokud jde o námitky týkající se narušení urbanistické struktury dané lokality, tak ty žalobce v odvolání nevzněl, Přezkumné závazné stanovisko tak na ně nemohlo výslovně reagovat. Přesto se však urbanistickým, architektonickým a estetickým požadavkům na Stavbu věnovalo. Pokud jde o námitku vztahující se k „pohodě bydlení“, tak tu dle žalovaného nemohl žalobce vznést po uplynutí lhůty dle § 94m stavebního zákona.
18. Výrok rozhodnutí Stavebního úřadu dle něho obsahuje odstupové vzdálenosti v souladu s § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. Stejně tak jeho grafická příloha odpovídá § 9

odst. 8 této vyhlášky. Výrok prvoinstančního rozhodnutí je určitý i z hlediska stanovení výšky Stavby. Možné dotčení vlastnických práv k sousednímu pozemku z hlediska výšky Stavby mělo být uplatněno ve shora uvedené lhůtě v řízení před Stavebním úřadem, jedná se tedy o námitku opožděnou.

19. Žalobcem zmiňovaná pozemní komunikace je účelovou komunikací, která dle projektové dokumentace je napojena na stávající sjezd. Okruh účastníků řízení byl dle názoru žalovaného stanoven v souladu s § 94k stavebního zákona. Žádného účastníka řízení nebylo možno vyloučit jen proto, aby bylo doručováno do vlastních rukou.
20. Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

21. Stavebník podal ve věci písemné vyjádření. Uvedl, že proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, přičemž jeho obsahem směřoval mimo jiného také do obsahu Závazného stanoviska. Odvolací správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem, když ve věci vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od nadřízeného dotčeného orgánu. Tento orgán pak neshledal důvod ke změně nebo zrušení závazného stanoviska.
22. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí k odvolací námitce žalobce odůvodnil její nedůvodnost nejen obecným způsobem, tj. citací závěrů a podstatných částí ze závazného stanoviska, ale nadto ještě konkrétně ve vztahu k obsahu odvolací námítky žalobce. Z pohledu požadavků na odůvodnění a tím přezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu, dostal tak žalovaný plně všem zákonným náležitostem.
23. Pokud jde o žalobní body 2. až 5. byl Stavebník toho názoru, že námitky v nich obsažené mohly být žalobcem uplatněny v rámci společného územního a stavebního řízení. Žalobce ale žádnou takovou námitku neuplatnil. V souvislosti s tím poukázal na zásadu koncentrace, kterou bylo dané správní řízení ovládáno.
24. S ohledem na to současná žalobní argumentace žalobce, jejíž obsah měl být primárně obsahem námitek ve společném územním a stavebním řízení, nemůže být nadepsaným soudem věcně posuzována, neboť tím by došlo k nepřipustnému prolomení se do zásady koncentrace územního a stavebního řízení.
25. Pokud jde o doručování veřejnou vyhláškou, Stavebník s argumenty obsaženými v žalobě nesouhlasil. Kontrolou počtu účastníků řízení, zjistitelnou z žalobou napadeného rozhodnutí, dospěl k počtu účastníků řízení ve výši 32. Tyto účastníky pak jednotlivě označil.
26. Tvzení žalobce, že správce sítí nelze považovat za účastníky řízení je účelové, bez zjevné opory v zákoně. Žalobce se tím dle mínění Stavebníka snaží obejít skutečnost své neaktivity v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně.
27. Závěrem se Stavebník vyjádřil k některým aspektům souvisejícím s realizací Stavby, z nichž krajský soud vybírá s ohledem na obsah žalobních námitek následující. Konstatoval, že před realizací opěrných stěn bude terén v jejich umístění dostatečně vysvahován a v kritických místech zpevněn svahovými tvárnici. Jak se ukázalo během zemních prací během dosavadní výstavby, bude toto opatření dostačující a žádné betonové stěny s mikropiloty nebudou potřeba.

28. Na hranici s pozemkem p. č. XG tak nebude třeba žádná betonová stěna délky 10 m. Ozeleněná stěna výšky 6 m není pak žádná betonová stěna, ale pouze lehká stěna z ocelových profilů (sloupky a dráty) porostlá zelenými popínavými rostlinami. Tuto oddělující porostlou stěnu lze umístit přímo na samotnou halu. U hranice s pozemkem p. č. XG tak vznikne pouze stěna ze svahových tvárníc proměnné výšky 0,3 - cca 1,0-1,5 m (dle svahu terénu). Výška haly a případná ozeleněná stěna nemohou ovlivnit oslunění nebo osvětlení objektu RD žalobce čp. X, protože nejkratší vzdálenost haly a RD je 24 m. Umístění haly vzhledem k nadmořské výšce je řešeno v situaci stavby (0,000=397,50 m n. m.), z čehož vyplývá i výška haly v nadmořské výšce.
29. Dále uvedl, že v projektové dokumentaci jsou 2 situace, jedna datovaná do roku 2019 (původní situace předkládaná k žádosti o stavební povolení – revize 0). Po podání žádosti bylo řízení přerušeno a Stavebník byl vyzván Stavebním úřadem k doplnění některých nedostatků a k vyznačení 1. a 2. etapy. Z tohoto důvodu projektant doplnil do dokumentace požadované a vznikla tak 2. situace (01/2021 – revize 1), která ovšem nemění umístění haly ani jiných stavebních objektů.
30. Ke Stavbě haly jsou navrženy 3 příjezdy (sjezdy). Sjezd z místní komunikace v ulici Julia Fučíka (na p. č. XH u nejnižnější garáže) je stávající a v tuto chvíli používaný. Další sjezd je na p. č. XF, který je také stávající a po stavbě haly bude sloužit pouze pro případný zásah HZS. Nebude sloužit jako zásobovací sjezd, což dokazuje také absence vstupních vrat. Je zde umístěn pouze únikový východ pro osoby. Pro nákladní dopravu je navržen nový sjezd z ulice Koželská mimo obytnou zástavbu, který bude sloužit pro těžká nákladní auta. Navrhl proto zamítnutí žaloby.
31. Ostatní osoby zúčastněné na řízení písemné vyjádření k věci nepodaly.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

32. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s”). Učinil tak bez nařízení jednání, protože s takovým postupem souhlasili výslovně jak žalobce, tak žalovaný. O věci usoudil následovně.
33. Na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
34. Připomíná rovněž, že dle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Ohledně této problematiky odkazuje na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78: „... je třeba současně zdůraznit, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nabrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. Proto také, jak výše uvedeno, musí vymezení žalobního bodu - a setrvání na těchto mezích i v dalších fázích řízení - garantovat

zásadu rovnosti účastníků řízení; stanoví tak i žalovanému meze jeho obrany, tedy to, k čemu se má vyjádřit a k čemu má předložit protiargumenty. Jestliže žalobní bod těmto požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně - v mezích této formulace - v průběhu řízení dále doplněn. K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“

35. Jako s prvním se (veden logikou věci) musel krajský soud vypořádat s obsahem **šestého žalobního bodu**, protože posouzení jeho důvodnosti by mělo zásadní vliv na posouzení důvodnosti většiny dalších žalobních bodů. V něm totiž žalobce namítal, že přezkoumávané správní řízení bylo postiženo závažnou procesní vadou. Podle něj se nejednalo o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 správního řádu, tudíž Stavební úřad nemohl doručovat Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v tomto řízení formou veřejné vyhlášky.
36. Dle § 144 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky. Dle jeho odst. 2 účastníky v řízení s velkým počtem účastníků lze o zahájení řízení uvědomit veřejnou vyhláškou. Řízení je zahájeno uplynutím lhůty stanovené ve veřejné vyhlášce; lhůta nesmí být kratší než 15 dnů ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce. Dle odst. 6 stejné normy v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1 správního řádu, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.
37. Posuzované správní řízení je společným územním a stavebním řízením dle § 94j až 94p stavebního zákona.
38. Dle § 94k stavebního zákona účastníkem společného územního a stavebního řízení je
 - a) stavebník,
 - b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn,
 - c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem,
 - d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku,
 - e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
39. Dle § 94m odst. 2 stavebního zákona oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům

jednotlivě; účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d). Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

40. Okruh účastníků posuzovaného řízení byl vymezen shodně Stavebním úřadem i žalovaným. Na str. 3 prvoinstančního správního rozhodnutí vymezil Stavební úřad jako účastníky stavebníka a vlastníky pozemků, na nichž má být Stavba haly realizována (účastníci dle § 27 odst. 1 správního řádu). Na str. 4 pak navíc vymezil účastníky řízení dle § 94k písm. e) stavebního zákona a to jmenovitě vlastníky veřejné technické infrastruktury a správce vodních toků (tyto účastníky řízení označuje žalobce v žalobě jako „správce sítí“) a dále osoby, jejichž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno, ty identifikoval označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru. Shodné vymezení účastníků řízení pak plyne rovněž z obsahu str. 9 napadeného rozhodnutí.
41. Žalobce vytýká správním orgánům ohledně vymezení okruhu účastníků řízení to, že dle jeho názoru nelze za účastníky dle § 94k stavebního zákona považovat správce sítí nebo dotčené orgány.
42. Předně nutno konstatovat, že pokud jde o dotčené orgány, ty správní orgány za účastníky řízení nepovažovaly (viz shora). Jako s účastníky řízení dle § 94k písm. e) však jednaly s vlastníky veřejné technické infrastruktury a správcem vodních toků jako s osobami, jejichž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno. Takový postup považuje krajský soud za zcela souladný se shora citovaným ustanovením § 94k písm. e) stavebního zákona. Těmto osobám (viz str. 4 prvoinstančního rozhodnutí a jeho rozdělovník na str. 5 a str. 9 napadeného rozhodnutí) postavení účastníka daného řízení dle § 94k písm. e) stavebního zákona bezpochyby náleží.
43. Základním kritériem pro stanovení, zda to které správní řízení je řízením s velkým počtem účastníků, je počet účastníků; za řízení s velkým počtem účastníků se považuje řízení s více než 30 účastníky. Do tohoto počtu se započítávají všichni účastníci, tedy jak hlavní, tak i vedlejší. A to bez ohledu na to, že některým z nich je třeba i v případě řízení s velkým počtem účastníků doručovat jednotlivě. Není nejmenší důvod, proč některé z účastníků řízení z tohoto počtu vylučovat, jak míní žalobce (aniž by ovšem sám pro takový postup snesl nějaký argument).
44. Podrobným výčtem jednotlivých účastníků daného správního řízení (tedy včetně vlastníků jednotlivých pozemků označených ve správních rozhodnutích obou stupňů) se zabýval ve svém vyjádření k žalobě Stavebník. Na jeho závěry ohledně označení jednotlivých účastníků řízení si krajský soud dovolí v podrobnostech odkázat. Krajský soud totiž provedl kontrolu těchto závěrů Stavebníka a to i nahlédnutím do katastru nemovitostí, coby veřejně přístupného registru, a konstatuje, že odpovídají skutečnosti.

Ve shodě s nimi i krajský soud dospěl k závěru, že počet účastníků v daném řízení je 32. Jedná se tedy o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 správního řádu.

45. Stavební úřad tedy postupoval v souladu se zákonem (viz shora), pokud Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení, případně jiné písemnosti, doručoval formou veřejné vyhlášky v souladu s § 144 odst. 6 správního řádu a § 94m odst. 2 stavebního zákona.
46. Tuto žalobní námitku tak krajský soud důvodnou neshledal. A nyní **k dalším žalobním námitkám.**
47. Dle § 94m odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení řízení nejméně 15 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námitky mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. V případech záměrů umisťovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy.
48. Dle odst. 3 téže normy od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání, může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky. Zároveň je upozorní, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, nebude přihlédnuto. Ustanovení § 113 odst. 1 a 2 se použije obdobně.
49. Dle § 94n odst. 3 stavebního zákona osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Obec uplatňuje ve společném územním a stavebním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.
50. Dle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
51. Dle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

52. V posuzované věci Stavební úřad formou veřejné vyhlášky ze dne 30. 3. 2021 vydal Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení. V něm uvedl, že jelikož mu jsou dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění, upouští ve smyslu § 94m odst. 3 stavebního zákona od ústního jednání. Současně upozornil, že námitky účastníků řízení musí být uplatněny ve lhůtě 15 kalendářních dnů ode dne doručení tohoto oznámení, jinak se k nim nepřihlíží. Není sporu o tom, že žalobce v uvedené lhůtě, a ani do vydání rozhodnutí Stavebního úřadu, žádné námitky nevzněl, aniž by mu v tom bránila nějaká objektivní překážka (její existenci žalobce netvrdí).
53. Koncentrace řízení se - v případě, že jde o správní řízení zahájené na žádost a pouze v rozsahu zjišťování skutkového stavu - přenáší i do řízení o žalobě proti rozhodnutí před správními soudy. Žalobce tudíž nemůže úspěšně uplatňovat tvrzení a důkazy, u nichž mu nic nebránilo je uplatnit již v řízení před správním orgánem prvního stupně, avšak ke své škodě tam neučinil (srovnej rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 30 A 16/2020-86).
54. Ohledně dalších žalobních bodů tak musel krajský soud vždy u každého z nich jednotlivě posoudit, zda
- a) směřují do problematiky zákonnosti napadeného rozhodnutí, tedy jeho souladu s právními předpisy, neboť s takovými námitkami byl žalovaný povinen se vypořádat bez ohledu na to, zda byly žalobcem vzneseny v průběhu správního řízení před Stavebním úřadem,
 - b) nebo se jedná o námitky ohledně zjišťování skutkového stavu proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů ve smyslu § 94n odst. 3 stavebního zákona, když žádnou takovou námitku žalobce v průběhu správního řízení před Stavebním úřadem nevzněl; tedy k takovým námitkám nemohlo být ze strany žalovaného a nemůže být ani ze strany krajského soudu přihlédnuto.
55. Pokud jde o obsah **prvého žalobního bodu**, v němž žalobce namítá, že Stavba haly byla umístěna a povolena v rozporu s obsahem Územního plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou a to v důsledku nepřezkoumatelných závazných stanovisek orgánů územního plánování, nemá krajský soud pochyb (ostatně tyto pochyby neměl ani žalovaný coby odvolací orgán) o tom, že se jedná o otázku souladu daného stavebního záměru s právními předpisy.
56. Jak už plyne z popisné části tohoto rozsudku, je nesporné, že ačkoliv žaloba v tomto žalobním bodu formálně napadala rozhodnutí žalovaného, potažmo rozhodnutí Stavebního úřadu, fakticky žalobní výtky směřovaly do obsahu závazných stanovisek orgánů územního plánování vydaných dle § 96b stavebního zákona. Rozhodnutí stavebních úřadů obou stupňů totiž jednoznačně vychází v souladu s § 149 správního řádu z obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů územního plánování.
57. Krajský soud připomíná, že je ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. povolán rovněž k přezkumu závazných podkladů přezkoumávaných rozhodnutí, a to k námitce účastníka. Žalobce v žalobě namítal přezkum závazných stanovisek dotčených orgánů územního plánování, konkrétně tedy přezkum závazného stanoviska dotčeného orgánu územního plánování - Městského úřadu Světlá nad Sázavou, odboru stavebního úřadu a územního plánování ze

dne 12. 8. 2019, č. j. MSNS/11892/2019/OSÚaÚP, a je potvrzujícího závazného stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu – Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 27. 8. 2021, č. j. KUJI 65523/2021, OUP 304/2021 Sch-2.

58. Přezkum závazných stanovisek (a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, která z nich pro jejich závaznost vycházela) žalobce napadal prostřednictvím výše specifikovaných žalobních bodů. Opakovaně poukazoval na to, že tato jsou dle jeho názoru nepřezkoumatelná, a to i v důsledku vnitřní rozpornosti. Krajský soud se tak nejprve zabýval touto problematikou, tj. otázkou přezkoumatelnosti závazných stanovisek dotčených orgánů územního plánování.
59. S poukazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73 (publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, všechna v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), krajský soud zdůrazňuje, že je povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu (ať už pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) i z moci úřední. Je to proto, že nepřezkoumatelnost brání zpravidla věcnému přezkumu a posouzení důvodnosti dalších žalobních námitek.
60. Pro úvod do této problematiky je zcela zásadní poukázat na ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, které stanovuje správnímu orgánu povinnost řádně odůvodnit své rozhodnutí a vyjádřit právní názor k předmětné otázce jednoznačným a srozumitelným způsobem.
61. Pakliže správní orgán dostojí předestřeným požadavkům, nemůže závěr o nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí pro nedostatek důvodů obstát (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 As 34/2006 – 76). Šlo by tak o ni za situace, kdy se správní orgán ve svém rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006).
62. Lze shrnout, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je vadou, která souvisí zpravidla s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění správních rozhodnutí. Otázka, kterou si je tak třeba v tomto směru dále pokládat, je, zda se správní orgány zabývaly všemi skutečnostmi rozhodnými pro posouzení dané věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75), a zda svoje úvahy dostatečně odůvodnily.
63. Výše uvedené je v obecné rovině možné vztáhnout i na institut závazných stanovisek, a to ve smyslu § 154 správního řádu.
64. A nutno již na tomto místě ze strany krajského soudu konstatovat, že shora vymezeným požadavkům na odůvodnění obsahu závazného stanoviska zůstaly v projednávané věci orgány územního plánování obou stupňů hodně dlužny.
65. O tom, že předpokladem pro to, aby mohl Stavební úřad vyhovět žádosti o umístění Stavby, bylo, mimo jiné, i kladné závazné stanovisko orgánu územního plánování ve smyslu § 96b odst. 1 stavebního zákona, není mezi účastníky řízení sporu.
66. Obsah tohoto závazného stanoviska plyne z ustanovení § 96b odst. 3 téže normy. Dle něho v závazném stanovisku orgán územního plánování určí, zda je záměr přípustný

z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv.

67. Mezi účastníky soudního řízení rovněž není sporu o tom, že Stavba haly je (mimo jiné) umísťována do funkční plochy vymezené Územním plánem sídelního útvaru Ledec nad Sázavou v jeho aktualizovaném znění jako „Území čistého bydlení“. V Závazném stanovisku se orgán územního plánování souladu stavebního záměru s Územním plánem sídelního útvaru Ledec nad Sázavou věnoval v bodě 3. Uvedl, že: „Podle regulativu pro funkční uspořádání území č. 3) platí, že „Umísťování a povolování staveb a zařízení technického vybavení pro obsluhu jednotlivých území a ploch je přípustné jen tehdy, pokud nebudou mít negativní vliv na jejich základní funkci nad přípustnou míru.“ Tato podmínka je splněna, protože záměr zabírá jen nejnutnější plochu a neovlivňuje funkci zbylé části území. Samotný objekt skladové haly je umístěn v ploše čistého bydlení, kde je mimo jiné přípustné umísťovat stavby pro „... výrobní služby...“ Záměr zajišťuje skladování materiálu pro drobnou výrobu, navazující na sousední objekt na pozemku KN p. č. st. XI v k. ú. X. Záměr je dle regulativů ÚPSÚ LnS Z1 přípustný.“
68. V Přezkumném závazném stanovisku orgán územního plánování uvedl, že Změnou č. 1 Územního plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou byla regulace této funkční plochy vymezena tak, že ta slouží převážně k bydlení. Jako přípustné jsou vymezeny stavby pro rodinné bydlení, pro obchod, veřejné stravování, služby a drobnou výrobu, veřejnou zeleň, stavby technické infrastruktury, stavby pro kulturu, ubytování, individuální rekreaci, zdravotnictví a sociální péči, sport. Jako nepřípustné využití dané funkční plochy jsou vymezeny stavby narušující funkci bydlení; objekty výrobní a skladovací, které by rušily nad přípustnou mez stanovenou příslušnými předpisy a normami bytovou zástavbu nebo zasahovaly ochranným pásmem do vymezeného prostoru této funkce.
69. K tomu následně orgán územního plánování konstatoval, že Krajská hygienická stanice je dotčeným správním orgánem pro povolování staveb dle zákona o ochraně před nepříznivými účinky hluku a vibrací a dle zákona o ochraně veřejného zdraví. Odkázal dále na její závazné stanovisko ze dne 30. 3. 2021, č. j. KHSV/06517/2021/HB/HP/Mál, ve kterém uvedla, že předložený záměr je přípustný zejména z hlediska nepříznivých účinků hluku a vibrací, proto jej vyhodnotila jako přípustný. Dodržení hygienických limitů je podmíněno splněním podmínek stanovených v tomto stanovisku. Tím dle orgánu územního plánování druhého stupně v případě Stavby haly není vyloučeno její umístění v dané funkční ploše.
70. Z další části Přezkumného závazného stanoviska plyne, že regulativ č. 3 citovaný v Závazném stanovisku (viz shora) se týká zbývajících funkčních ploch, na nichž je Stavba umístěna (území výroby, podnikatelských aktivit, tech. vybavenosti a trvalé travní porosty). I s tímto regulativem je dle Přezkumného závazného stanoviska s odkazem na shora citované stanovisko Krajské hygienické stanice předmětný stavební záměr v souladu.
71. Krajský soud s ohledem na shora uvedené konstatuje, že obsah Závazného stanoviska navozuje dojem, že orgán územního plánování prvního stupně vůbec nehodnotil regulativ obsažený v Územním plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou pro funkční plochu „Území čistého bydlení“.

72. Přezkumné závazné stanovisko sice s tímto regulativem pracovalo, ovšem důvody, pro které orgán územního plánování druhého stupně shledal stavební záměr s obsahem Územního plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou souladným, jsou naprosto nedostatečné.
73. Ono se totiž v podstatě jednalo o důvod jediný. Skutečnost, že Stavba haly neruší nad přípustnou mez stanovenou příslušnými předpisy a normami bytovou zástavu nebo nezasahuje svým ochranným pásmem do vymezeného prostoru této funkce, dovodil pouze z existence závazného stanoviska Krajské hygienické stanice, které shledalo záměr přípustným dle zákona o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, dle zákona o ochraně veřejného zdraví a dle zákona, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy. Nic víc.
74. Obsah Přezkumného závazného stanoviska pak v podstatě bez dalšího převzal žalovaný do odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
75. Z uvedeného je zřejmé, že orgány územního plánování obou stupňů prakticky zcela rezignovaly na to, co je jejich úkolem dle § 96b odst. 3 stavebního zákona, tedy (mimo jiné) posoudit, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací. Takový soulad přece není možné dovozovat pouze a toliko z obsahu závazného stanoviska jiného orgánu státní správy, který hodnotí stavební záměr z pohledu ochrany toho úseku státní správy, který mu byl svěřen. V daném případě z obsahu stanoviska Krajské hygienické správy, která stavební záměr hodnotila zcela mimoběžně z pohledu ochrany dle shora citovaných zákonů. Takový přístup by ad absurdum znamenal, že by vybrané stanovisko toho kterého orgánu státní správy bez dalšího odůvodňovalo i soulad předmětného stavebního záměru s příslušnou územně plánovací dokumentací – závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b stavebního zákona by vlastně nemuselo být třeba, nebo by se omezilo pouze na posuzování souladu stavebního záměru s politikou územního rozvoje a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování.
76. Ani Závazné stanovisko ani Přezkumné závazné stanovisko tak neobsahují odůvodnění, proč že je Stavba haly v souladu s územně plánovací dokumentací, konkrétně s Územním plánem sídelního útvaru Ledec nad Sázavou. Krajský soud souhlasí s jejich názorem, že s ohledem na znění regulativů vymezených tímto územním plánem pro funkční plochu „Území čistého bydlení“ je obecně přípustné v této funkční ploše Stavbu haly coby skladovací halu umístit. Ovšem to jenom za předpokladu, že nebude nad přípustnou mez stanovenou příslušnými předpisy a normami rušit bytovou zástavbu nebo zasahovat ochranným pásmem do vymezeného prostoru této funkce.
77. Lze připustit, že tato podmínka stanovená Územním plánem sídelního útvaru Ledec nad Sázavou je poměrně obecná a neurčitá, ale územní plán ji obsahuje. O to větší nároky klade tato formulace uvedené podmínky na orgány územního plánování při vypracování závazného stanoviska ve smyslu § 96b stavebního zákona. Ty tak musí odůvodnit, co považují za onu „přípustnou mez stanovenou příslušnými předpisy a normami“ a proč posuzovaný stavební záměr nad tuto mez dotčenou bytovou zástavbu ruší či naopak neruší. Nic takového se ovšem z obsahu Závazného stanoviska ani z obsahu Přezkumného závazného stanoviska jejich čtenář nedozví. Rovněž tak nebylo

v Přezkumném závazném stanovisku nikterak reagováno na konkrétní odvolací námitky žalobce související s danou problematikou.

78. Z uvedeného je dle názoru krajského soudu zcela zřejmé, že Závazné stanovisko, ani Přezkumné závazné stanovisko, neobsahují důvody, pro které by měl být posuzovaný stavební záměr v souladu s Územním plánem sídelního útvaru Ledec nad Sázavou. Žalobě je tak nutno přisvědčit v tom, že obě tato závazná stanoviska jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
79. Pokud tedy žalovaný Přezkumné závazné stanovisko orgánu územního plánování do svého rozhodnutí převzal (když nic jiného v podstatě učinit nemohl – viz § 149 odst. 1 správního řádu), pak je vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů postižena také ono.
80. Krajskému soudu tak nezbylo, než pro uvedenou vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
81. Krajský soud připomíná, že stejně jako rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek, pak toto platí i pro závazná stanoviska obou stupňů. Proto krajský soud nepřistoupil k současnému zrušení prvoinstančního správního rozhodnutí.
82. V dalším řízení si tedy bude muset žalovaný coby odvolací orgán znovu vyžádat ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání Závazného stanoviska. Ten pak posoudí, zda bude vady Závazného stanoviska konstatované shora schopen sám napravit či nikoliv. Od toho se bude odvíjet jak jeho další procesní postup, tak následně procesní postup žalovaného. To již krajský soud předjímat nemůže.
83. Přestože tedy krajský soud byl nucen zrušit žalované rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, s ohledem na obsah ostatních žalobních námitek mu nebránilo nic v tom, aby se vyjádřil k jejich důvodnosti.
84. **Ve druhé žalobní námitce** brojil žalobce proti nesrozumitelnosti a nevykonatelnosti výroku o umístění Stavby k jeho pozemku p. č. XJ, neboť rozhodnutí Stavebního úřadu dle něho neobsahuje v rozporu s 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. minimální vzdálenosti od hranic pozemků a staveb a neboť součástí prvoinstančního rozhodnutí je ničím nespecifikovaný „situační výkres s umístěním záměru“, aniž by byl specifikován jeho autor, stupeň a datum vyhotovení.
85. S ohledem na shora uvedené předně krajský soud konstatuje, že tato námitka směřuje do souladu daného stavebního záměru s právními předpisy, bude se jí tedy věcně zabývat.
86. Z výroku rozhodnutí Stavebního úřadu lze zjistit, že obsahuje část „umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb“. V ní je pak specifikováno, na kterých pozemcích bude záměr umístěn a rovněž odstupové vzdálenosti od společných hranic s různými pozemky, mimo jiné i s pozemkem žalobce p. č. XF (2.00 m). Dále je v této části výroku rozhodnutí uvedeno, že umístění stavby včetně směrového vedení sítě technické infrastruktury je patrné ze situačního výkresu, který tvoří ve volně upraveném měřítku přílohu tohoto rozhodnutí. Z obsahu správního spisu lze zjistit, že se jedná o „zmenšeninu“ části výkresu Koordinační situace, který je součástí projektové dokumentace Stavby v souladu s § 9 odst. 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Důvodnosti této žalobní námitek tedy krajský soud přisvědčit nemohl.

87. **Ve třetí žalobní námitce** namítal žalobce nesrozumitelnost a nevykonatelnost výroku o výšce Stavby k jeho pozemku p. č. XF. Z jednotlivých výtek obsažených v tomto žalobním bodu považuje krajský soud za jedinou, která směřuje do souladu daného stavebního záměru s právními předpisy, tu, v níž namítá, že maximální výška Stavby není výroky žádného z rozhodnutí stanovena v souladu s § 9 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb.
88. Dle tohoto ustanovení rozhodnutí o umístění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona obsahuje rovněž určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, maximální výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě.
89. Z výroku prvoinstančního rozhodnutí plyne, že stavba skladovací haly bude nepodsklepená jednopodlažní budova, bude mít obdélníkový půdorys o celkových rozměrech 15 x 30 m, zastřešení sedlovou střechou se sklonem 4,5 procenta, max. výška stavby do hřebene 8,8 m od úrovně podlahy v 1. NP.
90. Dle názoru krajského soudu takové stanovení výšky Stavby je plně v souladu s požadavky vymezenými v § 9 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. Požadavek žalobce, aby úroveň výškové hladiny podlahy v 1. NP, stejně jako výškové ukotvení celé Stavby byly stanoveny ve výškovém systému používaném v normách ČSN, nemá v citovaném znění uvedené vyhlášky oporu.
91. Další tvrzení obsažená v tomto žalobním bodu směřovala do otázky dokumentace stavby (rozdílné údaje o výšce Stavby) nebo do otázky dotčení vlastnických práv žalobce. Dle krajského soudu tak nesměřují do souladu daného stavebního záměru s právními předpisy, tyto námitky mohl žalobce učinit v řízení před správním orgánem prvního stupně ve stanovené lhůtě, což ovšem neučinil. Nebyly tak povinny k nim přihlížet ani stavební úřady obou stupňů, ani krajský soud v přezkumném soudním řízení. Ani tuto žalobní námitku tak důvodnou neshledal.
92. **Ve čtvrtém žalobním bodu** žalobce namítal porušení § 94o odst. 1 a 2 stavebního zákona. Poukazoval na to, že textová část projektové dokumentace byla vypracována v červnu 2019, zatímco grafická část v říjnu 2019, případně v lednu 2021. Stavební úřad tak podle něho nemohl dle § 94o odst. 1 stavebního zákona ověřit, zda je stavební záměr v souladu s právními předpisy a závaznými dokumenty. Nemohl také dle § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona ověřit, zda je projektová dokumentace úplná a přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.
93. Dle krajského soudu tato námitka směřuje do souladu daného stavebního záměru s právními předpisy, bude se jí tedy věcně zabývat. Přisvědčit jí ale nemohl.
94. Dle § 94o odst. 1 stavebního zákona ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky
- a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
 - b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
 - c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

95. Dle odst. 2 písm. a) téže normy stavební úřad dále ověří zejména, zda dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.
96. Obsah správního spisu potvrzuje skutečnosti uvedené Stavebníkem v jeho vyjádření k žalobě. Tedy, že v projektové dokumentaci jsou 2 situace, jedna datovaná do roku 2019 (původní situace předkládaná k žádosti o stavební povolení). Po podání žádosti byl Stavebník vyzván Stavebním úřadem k doplnění některých nedostatků a k vyznačení 1. a 2. etapy. Z tohoto důvodu projektant doplnil do dokumentace požadované a vznikla tak druhá situace (leden 2021), která ovšem nemění umístění Stavby haly ani jiných stavebních objektů.
97. Ostatně ani sám žalobce, přestože je s podobou projektové dokumentace, jak plyne z obsahu tohoto žalobního bodu, dobře obeznámen, netvrdí, že by v důsledku upravené projektové dokumentace mělo ke změně v původním umístění Stavby haly či jiných objektů (ke kterému se vyjadřovaly i dotčené orgány, včetně orgánů územního plánování) dojít. V uvedeném postupu Stavebního úřadu tedy krajský soud žádný rozpor s ustanovením § 94o odst. 1 a odst. 2 písm. a) stavebního zákona neshledal.
98. Nadto považuje za příhodný odkaz žalovaného učiněný ve vyjádření k žalobě, a to na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2001, č. j. 6 As 206/2021-47, dle nichž *„by bylo v příkrém rozporu se zásadou ekonomie řízení mechanicky předkládat všem dotčeným orgánům každou sebemenší změnu či úpravu původní projektové dokumentace, a to jen a pouze proto, aby se k takové dílčí úpravě dokumentace vyjádřily. Stavební úřad nesporně disponuje dostatečnou odborností, aby mohl posoudit, jak významná je konkrétní změna předloženého projektu.“*
99. V **pátém žalobním bodu** namítal žalobce porušení § 15 odst. 1 stavebního zákona. Dle něho prvoinstanční správní orgán coby obecný stavební úřad neměl pravomoc rozhodovat o novém sjezdu na stávající místní komunikaci v ulici Julia Fučíka, který se nachází na hranici s pozemkem žalobce p. č. XG. Část výroku o povolení stavby komunikace je z toho důvodu dle žalobce nicotná, chybí tak rozhodnutí o napojení podle zákona o pozemních komunikacích.
100. Dle krajského soudu tato námitka směřuje do souladu daného stavebního záměru s právními předpisy, bude se jí tedy věcně zabývat.
101. Z obsahu správního spisu, konkrétně z obsahu projektové dokumentace (viz např. výkres Koordinační situace z ledna 2021) krajský soud zjistil, že sjezd na předmětnou pozemní komunikaci v blízkosti pozemku žalobce p. č. XG není sjezdem novým, ale stávajícím. Nemuselo tedy být silničním správním úřadem o daném napojení rozhodováno. Ani tato námitka tak důvodná nebyla.
102. V posledním, **sedmém žalobním bodu** vytýkal žalobce žalovanému, že se nedostatečně vypořádal s jeho námitkou proti závěru Stavebního úřadu, že stavební záměr nevyvolá žádné negativní vlivy. Přitom je dle žalobce evidentní, že v souvislosti s výstavbou Stavby haly dojde k nárůstu dopravy a s tím souvisejícího hluku.
103. Na rozdíl od žalobce je krajský soud toho názoru, že tato námitka nesměřuje do souladu daného stavebního záměru s právními předpisy. Jedná se o námitku, kterou mohl žalobce učinit v řízení před správním orgánem prvního stupně ve stanovené lhůtě, což ovšem neučinil. Nebyly tak povinny k ní přihlížet ani stavební úřady obou stupňů, ani

krajský soud v přezkumném soudním řízení. Nadto krajský soud konstatuje, že obsah této námitky je velmi obecný a nekonkrétní.

104. Krajský soud na závěr pro úplnost připomíná, že právními názory, které v tomto zrušujícím rozsudku vyslovil, jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

105. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Strana žalující byla ve věci úspěšná, má proto nárok na přiznání náhrady nákladů řízení.
106. Žalobce uhradil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč.
107. Zástupce žalobce učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč (srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Rovněž má právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 300 Kč. Odměna za právní zastoupení tak činí 6 800 Kč.
108. Zástupce žalobce doložil doklad o tom, že je registrován jako plátce DPH. Náklady soudního řízení proto dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad ve výši 1 428 Kč.
109. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení na straně žalobce 11 228 Kč.
110. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobci tyto prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).
111. Pokud jde o výrok III. týkající se problematiky nákladů řízení osob zúčastněných na řízení, pak pro jejich přiznání krajský soud neshledal důvody ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s., osoby zúčastněné na řízení se ostatně náhrady nákladů řízení ani nedomáhaly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 8. listopadu 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.

